

Irina Botea (n.1971 la Ploiești, România; trăiește și lucrează la București și Chicago) a invitat tineri studenți la actorie din Chicago la *Audiții pentru o revoluție* (24 min, 2006) pentru a re-interpreta situații și contexte din *Videograme ale unei revoluții* de Harun Farocki și Andrei Ujică, care prezintă materiale transmise în direct de la revoluția română din decembrie 1989.

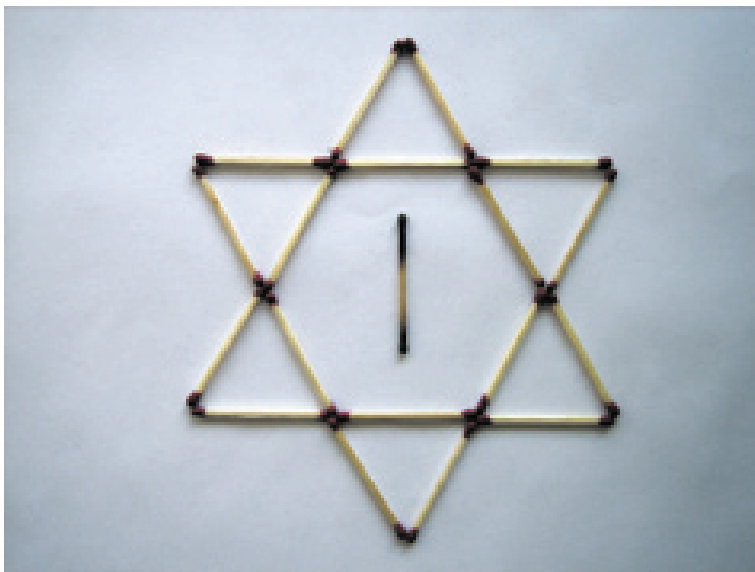
Irina Botea (*1971 in Ploiesti, Romania; lives and works in Bucharest and Chicago) invited young drama school students to Chicago for *Auditions for a Revolution* (24min, 2006) to re-enact the situations and constellations from *Videograms of a Revolution* by Harun Farocki and Andrei Ujica, which shows the broadcasted footages of the Romanian revolution of December 1989.

Cadru din: Irina Botea, *Audiții pentru o revoluție*, VHS și film transferat de pe 16mm, 24min, 2006
Photo: courtesy of the artist.
Still from: Irina Botea, *Auditions for a Revolution*, VHS and 16mm film transfer, 24min, 2006

Mircea Cantor (n.1977 în Transilvania, România; trăiește și lucrează la Paris și Cluj) a produs un afiș gratuit pentru expoziție, cu steaua lui David formată din două chibrituri cu fosfor la ambele capete. Cantor pune în discuție originea evreiască a lui Tzara și Iancu cu trimiteri la contextual actual. La sugestia lui este inclusă și o lectură a “Poveștilor lui Beelzebub către nepotul său: Tot și toate” de G.I. Gurdjieff, realizată de o blondă tânără și foarte frumoasă.

Mircea Cantor (*1977 in Transylvania, Romania; lives and works in Paris and Cluj) produced a free poster for the exhibition, on which one can see the star of David set together out of double head match sticks. He discusses the Jewish background of Tzara and Janco and relocates it against a contemporary backdrop. At his suggestion, a reading of “Beelzebub’s Tales to His Grandson: All And Everything” by G.I. Gurdjieff has also been included, the reading being given by a beautiful blond girl.

Detaliu: Mircea Cantor, *Afiș cu chibrituri cu două capete*, detail, 2006, Edition "Dada East?" cabaret voltaire, Zurich

photo: courtesy of the artist, 2006.

Detail: Mircea Cantor, *Poster with Double Head matches*, detail, 2006, Edition "Dada East?" cabaret voltaire, Zurich

Vedere din expoziție (Praga): Mircea Cantor, *Afiș cu Chibrituri cu două capete*, 70 x 100cm, 2006, Ediția *Dada East?* cabaret voltaire, Zürich

Photo: © Martin Stollenwerk, Zurich, 2006

Exhibition view (Zurich): Mircea Cantor, *Poster with Double Head matches*, 2006, Edition *Dada East?* cabaret voltaire, Zurich

Proiectul video *Dacia 1300 – Generația mea* (2000, 62 min) de **Ștefan Constantinescu** (n.1968 la București; trăiește și lucrează la Stockholm) include vechi pelicule de arhivă, materiale de propagandă și 13 interviuri luate unor foști vecini din blocul în care familia a locuit la București. Ideea filmului se învârtă în jurul mașinii Dacia 1300, unul dintre cele mai puternice simboluri ale României comuniste din vremea lui Ceaușescu, varianta locală a celebrului Trabant RDG-ist.

The video project *Dacia 1300 - My Generation* (2000, 62min) by **Ștefan Constantinescu** (*1968 in Bucharest; lives and works in Stockholm) presents old archival footage, propaganda material and thirteen interviews, which were conducted with old neighbours from the brownstone where the Constantinescus lived in Bucharest. The film revolves around the auto-vehicle Dacia 1300, one of the most important symbols for communist Romania under Ceausescu, a domestic replica of the GDR's Trabant.

Vedere din expoziție: Stefan Constantinescu, *Dacia 1300 - My Generation*, VHS, 62min, 2003

Photo: © Martin Stollenwerk, Zurich, 2006

Exhibition view: Stefan Constantinescu, *Dacia 1300 - My Generation*, VHS, 62min, 2003

Videograme ale unei revoluții de **Harun Farocki** (n.1944 la Novy Jicin, Cehoslovacia; trăiește și lucrează la Berlin) și Andrei Ujică (n.1951 la Timișoara, România; trăiește și lucrează la Berlin și Karlsruhe) grupează într-o ordine strict cronologică materiale transmise la TV și filme video realizate de persoane particulare, acoperind intervalul dintre ultima cuvântare a lui Ceaușescu (21.12.1989) și prima apariție la TV a trupului neînsuflețit al acestuia (26.12.1989). Filmul prezintă într-o manieră impresionantă rolul important jucat de televiziune în revoluția din decembrie 1989 din România.

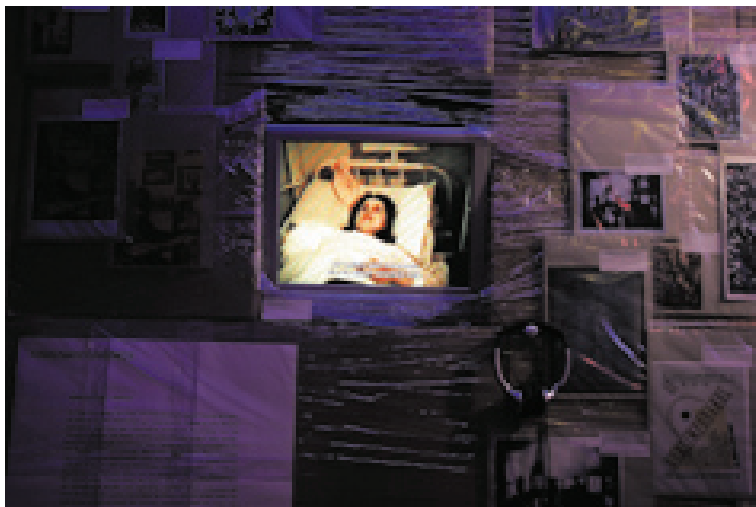
Videograms of a Revolution by **Harun Farocki** (*1944 in Novy Jicin, Czechoslovakia; lives and works in Berlin) and Andrei Ujica (*1951 in Timisoara, Romania; Lives and works in Berlin and Karlsruhe) gathers broadcasted TV and private video footage in a strict chronological order between the last speech of Ceausescu (12. 21. 1989) and the first display of his dead body on TV (12. 26. 1989). The film impressively shows the major role played by TV media in the Romanian revolution of December 1989.

Cadru din film: Harun Farocki & Andrei Ujica, *Videogramele unei revoluții*, video transferat de pe 16mm, 106min, 1992

Photo: Courtesy of the artist.

Still from: Harun Farocki & Andrei Ujica, *Videograms of a Revolution*, video transferred to 16mm, 106min, 1992

Vedere din expoziție (Zürich): Harun Farocki & Andrei Ujica, *Videogramele unei revoluții*, video transferat de pe 16mm, 106min, 1992

Photo: © Martin Stollenwerk, Zurich, 2006

Exhibition view (Zurich): Harun Farocki & Andrei Ujica, *Videograms of a Revolution*, video transferred from 16mm, 106min, 1992

Dialog cu tovarășul Ceaușescu (1978) de **Ion Grigorescu** (n.1945; trăiește și lucrează la București) îl prezintă pe Ion Grigorescu în dialog cu el însuși purtând o mască a lui Nicolae Ceaușescu. Cei doi dialoghează pe tema mulțumirii oamenilor care trăiesc în prezent (1978) în societatea comunistă, condusă și organizată de Ceaușescu. Grigorescu i se opune lui Ceaușescu pe tema bogăției materiale și sociale a oamenilor, bogăție pe cale de dispariție. Filmul ca atare nu are sunet, iar textul care este suprapus peste imagine este ilizibil.

Dialogue with Comrade Ceausescu (1978) by **Ion Grigorescu** (*1945; lives and works in Bucharest) shows Ion Grigorescu in conversation with himself wearing a mask impersonating Nicolae Ceausescu. The two men talk about the people's welfare in the contemporary (1978) communist society ruled and orchestrated by Ceausescu. Grigorescu confronts Ceausescu with the soon-to-fade material and social richness of the people. The film itself has no sound and the subtitles running over the picture are totally illegible.

Vedere din expoziție (Zürich): Ion Grigorescu, *Dialog cu Ceaușescu*, film pe 8mm, alb negru, 6 min, 1978

Photo: © Martin Stollenwerk, Zurich, 2006

Exhibition view (Zurich): Ion Grigorescu, *Dialogue With Comrade Ceausescu*, 8mm film, black and white, 6 min, 1978

Marcel Iancu (n.1895 la București; d.1984 la Tel Aviv), artist experimental bine-temperat, a influențat puternic din punct de vedere vizual apariția mișcării Dada la Zürich. A realizat machetele primelor publicații Dada, cum ar fi reviste, afișe, anteturi de scrisori, timbre, și a desenat portrete ale primilor dadaști printre care Hugo Ball, Emmy Hennings, Tristan Tzara, Richard Huelsenbeck și Hans Arp. Tot Iancu a desenat măștile și costumele folosite în cadrul reprezentațiilor de la Cabaret Voltaire din 1916 și de la Galerie Dada din 1917. Înainte de participarea sa la mișcarea Dada la Zürich a ilustrat diferite reviste în România.

Marcel Janco (*1895 in Bucharest; † 1984 in Tel Aviv), a well-tempered artistic experimenter that had a great influence on the visual aspects related to the emergence of Dada in Zurich. He designed the first Dada publications, such as magazines, posters, letter heads, and stamps, and drew the portraits of the first Dadaists – Hugo Ball, Emmy Hennings, Tristan Tzara, Richard Huelsenbeck and Hans Arp. Janco also designed the masks and costumes for the performances in Cabaret Voltaire in 1916 and in Galerie Dada in 1917. He also illustrated various magazines in Romania before Dada in Zurich.

Marcel Iancu, *Autoportret*, 1923, Biblioteca Academiei Române, București
Photo: cabaret voltaire, Zurich, 2007
Marcel Janco, *Selfportrait*, 1923, Romanian Academy Library, Bucharest

Lucrarea *Parisul* de **Sebastian Moldovan** (n.1982 la Baia Mare; trăiește și lucrează la București) a fost realizată în diferite zone din București care au supraviețuit demolărilor din anii 1960. Arhitectura neoclasică și eclectică a multor clădiri din centrul orașului stă încă mărturie de ce Bucureștiul era numit și “Micul Paris” sau “Parisul Balcanilor”.

The Paris by **Sebastian Moldovan** (*1982 in Baia Mare; lives and works in Bucharest) was made in certain sections of Bucharest that survived the demolition campaigns of the 1960s. The city was once also called the “little Paris” or “the Paris of the Balkans,” which is still well attested by the impressive neo-classicist and eclectic architecture of buildings in downtown Bucharest.

Vedere din expoziție (Zurich): Sebastian Moldovan, *The Paris*, DVD PAL 7 min, 2005 / 2006

Photo: © Martin Stollenwerk, Zurich, 2006.

Exhibition view (Zurich): Sebastian Moldovan, *The Paris*, DVD PAL 7 min, 2005 / 2006

Vedere din expoziție (Zürich): Sebastian Moldovan, *The Paris*, indicator, 2005 / 2006

Photo: © Martin Stollenwerk, Zurich, 2006

Exhibition view (Zurich): Sebastian Moldovan, *The Paris*, sign, 2005 / 2006

Ciprian Mureșan (n.1977 la Cluj, România; trăiește și lucrează la Cluj) prezintă trei lucrări. *Rinocerii* este un video în care piesa *Rinocerii* de Eugen Ionescu (care plănuia în 1937 să scrie despre rădăcinile românești ale mișcării Dada) este citită pe scenă de către niște copii. *Alege...* este o buclă video care se reia și care poate fi interpretată ca o privire plină de înțeles asupra societății post-comuniste, condiționată în exces de lozinci de marketing. Dar acest tip de îngroșare ia forma unei opoziții copilărești, plină de farmec, la ideea de egalitate sau “Gleichwertigkeit” cum ar spune Arthur Segal. *Salt in gol, după trei secunde* se referă la lucrarea lui Yves Klein *Un homme dans l'espace! Le peintre de l'espace se jette dans le vide!* [Un om în spațiu ! Pictorul spațiului se aruncă în gol!] din 1960. Afîșul îl înfățișează pe Yves Klein cu doar trei secunde înainte de a face pasul în gol.

Ciprian Mureșan (*1977 in Cluj, Romania; lives and works in Cluj) presents three works. *Rhinoceros* is a video of some children doing an on-stage reading of *Rhinoceros* by Eugen Ionescu (who planned in 1937 to write about the Romanian roots of Dada). The Video loop *Choose...* can be understood as a knowing glance at marketing-slogan-ridden post communist society. But this kind of stylistic stark tone overdoing is being turned into a charming, childish opposition to equality or “Gleichwertigkeit” as Arthur Segal would put it. *Leap into the void, after three seconds* refers to Yves Klein's *Un homme dans l'espace! Le peintre de l'espace se jette dans le vide!* from 1960. The poster shows Yves Klein just three seconds after his leap into the void.

Vedere din expoziție (Praga): Ciprian Mureșan, *Choose...*, DVD PAL, loop , 2005

Photo: cabaret voltaire, Zurich, 2007

Exhibition view (Prague): Ciprian Mureșan, *Choose...*, DVD PAL, loop , 2005

Vedere din expoziție (Zürich): Ciprian Mureșan, *Rhinoceros*, DVD PAL, 25min, 2006

Photo: © Martin Stollenwerk, Zurich, 2006

Exhibition view (Zurich): Ciprian Mureșan, *Rhinoceros*, DVD PAL, 25min, 2006

Vedere din expoziție (Zürich): Ciprian Mureșan, *Leap into the void, after three seconds*, afiș, 2004

Photo: © Martin Stollenwerk, Zurich, 2006

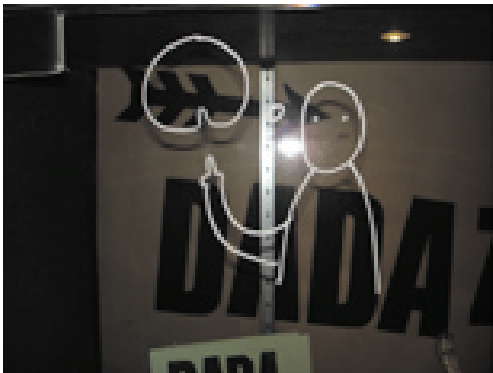
Exhibition view (Zurich): Ciprian Mureșan, *Leap into the void, after three seconds*, poster, 2004

Proiectul lui **Dan Perjovschi** (n. 1961 la Sibiu; România; trăiește și lucrează la București) constă în desene pe pereți. Desenele care îi sunt caracteristice, bazate pe foarte puține linii, oferă o confruntare directă cu locul unde sunt create. Ele se amestecă cu titluri de știri și bârfe din media, conțin referiri literare, comentează evenimente politice, conflicte sociale sau relații de putere precum și subiecte precum *Dada Est*, arta ca afacere și mecanismele de control din mass media.

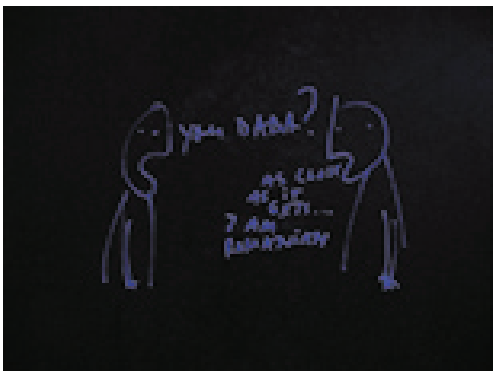
Dan Perjovschi's project (*1961 in Sibiu; Romania, lives and works in Bucharest) consists of wall drawings. His trademark drawings, made of very few lines, plunge into direct confrontation with the location. They intermingle with headlines and gossip from the media, or literary references; they comment on political events, social conflicts and power relationships as well as other topics such as *Dada East*, art as business and manipulative mechanisms in mass media.

Vedere din expoziție (Zürich): Dan Perjovschi, *Dessin Fondue*, cretă pe perete, 2006
Photo: cabaret voltaire, Zurich, 2006
Exhibition view (Zurich): Dan Perjovschi, *Dessin Fondue*, chalk on building, 2006

Vedere din expoziție (Zürich): Dan Perjovschi, *Dessin Fondue*, cretă pe perete, 2006
Photo: cabaret voltaire, Zurich, 2006
Exhibition view (Zurich): Dan Perjovschi, *Dessin Fondue*, chalk on building, 2006

Vedere din expoziție (Zürich): Dan Perjovschi, *Dessin Fondue*, cretă pe perete, 2006
Photo: cabaret voltaire, Zurich, 2006
Exhibition view (Zurich): Dan Perjovschi, *Dessin Fondue*, chalk on building, 2006

AAC / CAA (Arhiva de Artă Contemporană / Centrul pentru Analiza Artei, din 1997 – până în prezent) de **Lia Perjovschi** (n.1961 la Sibiu, România; trăiește și lucrează la București) este un spațiu pentru artă contemporană și atitudine critică, un centru de informare (un muzeu de artă/cultură contemporană în dosare), un loc pentru educație artistică alternativă, un punct de întâlnire interdisciplinară, un process organic, continuu și flexibil și un context în mișcare. El constă dintr-o bază de date internațională, care se concentrează asupra artei, teoriei artei, studiilor culturale și teoriei critice contemporane. Aceasta conține o colecție cuprinzătoare de diapozitive, filme video, CD-uri, cataloage, cărți, cronici multiple facilitând dialogul, comunicarea pe teme privitoare la relevanța socială și politică a artei, a autonomiei și contextualității artei. AAC / CAA este un serviciu pentru artiști, critici, curatori, teoreticieni dornici să-și facă o carieră, să supraviețuiască făcând ceea ce le place, așa cum le place.

The *CAA / CAA* (Contemporary Art Archive / Centre for Art Analysis, 1997 – ongoing) by **Lia Perjovschi** (*1961 in Sibiu, Romania; lives and works in Bucharest) is a space for contemporary art and critical attitude, an information centre (a museum of contemporary art/culture in files), a place for alternative art education, an interdisciplinary meeting point, an organic, flexible, ongoing process and a context in motion. It consists of an international data base focusing on contemporary art, art theory, cultural studies, and critical theory. It provides a comprehensive collection of slides, video tapes, CD, catalogues, books, reviews, multiples and offers an exercise for dialogue, communication, empowerment on social and political relevance of art, the autonomy and contextuality of art. CAA / CAA is a service for artists, critics, curators, and theorists eager to start a career, to survive doing what they want the way they want.

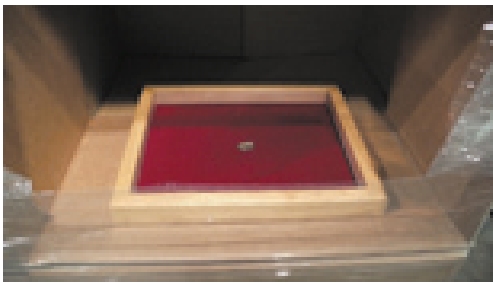
Vedere din expoziție (Zürich): Lia Perjovschi, *CAA / CAA*, 1995 - prezent
Photo: © Martin Stollenwerk, Zurich, 2006
Exhibition view (Zurich): Lia Perjovschi, *CAA / CAA*, 1995 - present

Cristi Pogăcean (n.1980; trăiește și lucrează la Târgu-Mureș) folosește simboluri kitsch arhetipale pentru covorul său *Răpirea din Serai* cu referire la răpirea unor ziariști români în Irak. Titlul ne amintește de opera lui Mozart, adesea utilizată ca leitmotiv pentru astfel de covoare. Medalionul *Inimă zdrobită* este o aluzie la motivul inimii rupte în două, fiecare dintre iubiți păstrând o jumătate. În acest caz bucățile au forma României și a Republicii Moldova, Pogăcean jucându-se cu convingerea că Republica Moldova face parte din România.

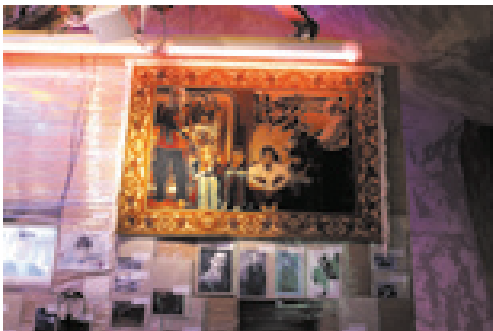
Cristi Pogăcean (*1980; Lives and works in Tîrgu Mures) uses archetypical kitsch symbols for his carpet *The Abduction from the Seraglio* in order to refer to the kidnapping of Romanian journalists by terrorists in Iraq. The title reminds us of a Mozart opera which was often used as motive for this kind of carpets. The medallion *Broken heart* alludes to the motive of the broken heart, where each lover gets one half. Here, however, the pieces have the forms of Romania and the Republic of Moldova. Pogăcean plays with the general conviction that the Republic of Moldova is part of Romania.

Cristi Pogăcean, *Broken Heart*, medalion de aur, 2004 / 2005
Photo: courtesy of the artist
Cristi Pogăcean, *Broken Heart*, Medaillon in Gold, 2004 / 2005

Vedere din expoziție (Praga): Cristi Pogăcean, *Broken Heart*, medalion din aur, 2004 / 2005
Photo: cabaret voltaire, Zurich, 2007
Exhibition view (Prague): Cristi Pogăcean, *Broken Heart*, Medaillon in Gold, 2004 / 2005

Vedere din expoziție (Zürich): Cristi Pogăcean, *Răpirea din serai*, covor, 110 x 160 cm, 2005
Photo: © Martin Stollenwerk, Zurich, 2006
Exhibition view (Zurich): Cristi Pogăcean, *The Abduction from Seraglio*, woolen carpet, 110 x 160 cm, 2005

DEA (Dada East Archive, 2006) prezintă notele, extrasele și textele care au stat la baza cărții *Dada East: The Romanians of the Cabaret Voltaire (Dada Est: Românii de la Cabaret Voltaire)* de **Tom Sandqvist** (n.1954 la Porvoo, Finlanda; trăiește și lucrează la Stockholm) publicată în 2006 la MIT Press. Arhiva oferă o privire asupra materialului folosit de Sandqvist pentru a-și scrie cartea, material strâns după îndelungi cercetări în arhivele (foste) secrete din România.

The *DEA (Dada East Archive, 2006)* shows **Tom Sandqvist's** (*1954 in Porvoo, Finland; lives and works in Stockholm) notes, excerpts and texts forming the basis of his book "Dada East: The Romanians of the Cabaret Voltaire" published by MIT Press 2006. It offers an insight into most of the materials Sandqvist based his book on, materials that he gathered during a long term research in the (formerly) secret archives of Romania.

Vedere din expoziție (Zürich): Tom Sandqvist, *DEA (Dada East Archive)*, 20 dosare, 2006

Photo: © Martin Stollenwerk, Zurich, 2006

Exhibition view (Zurich): Tom Sandqvist, *DEA (Dada East Archive)*, 20 folders, 2006

Arthur Segal (n.1875 la Botoșani, România; d. 1944 la Londra, Marea Britanie) a participat cu câteva picturi la Cabaret Voltaire. Nu se știe dacă a fost el însuși prezent la Cabaret Voltaire. Ceea ce se știe cu siguranță este că a fost pe Monte Verità în sudul Elveției, unde l-a cunoscut probabil pe Hugo Ball.

Arthur Segal (*1875 in Botosani, Romania; † 1944 in London, UK) contributed some of his paintings to Cabaret Voltaire. If he himself was in Cabaret Voltaire is not known. For certain he was on Monte Verita in the South of Switzerland, where he must have met with Hugo Ball.

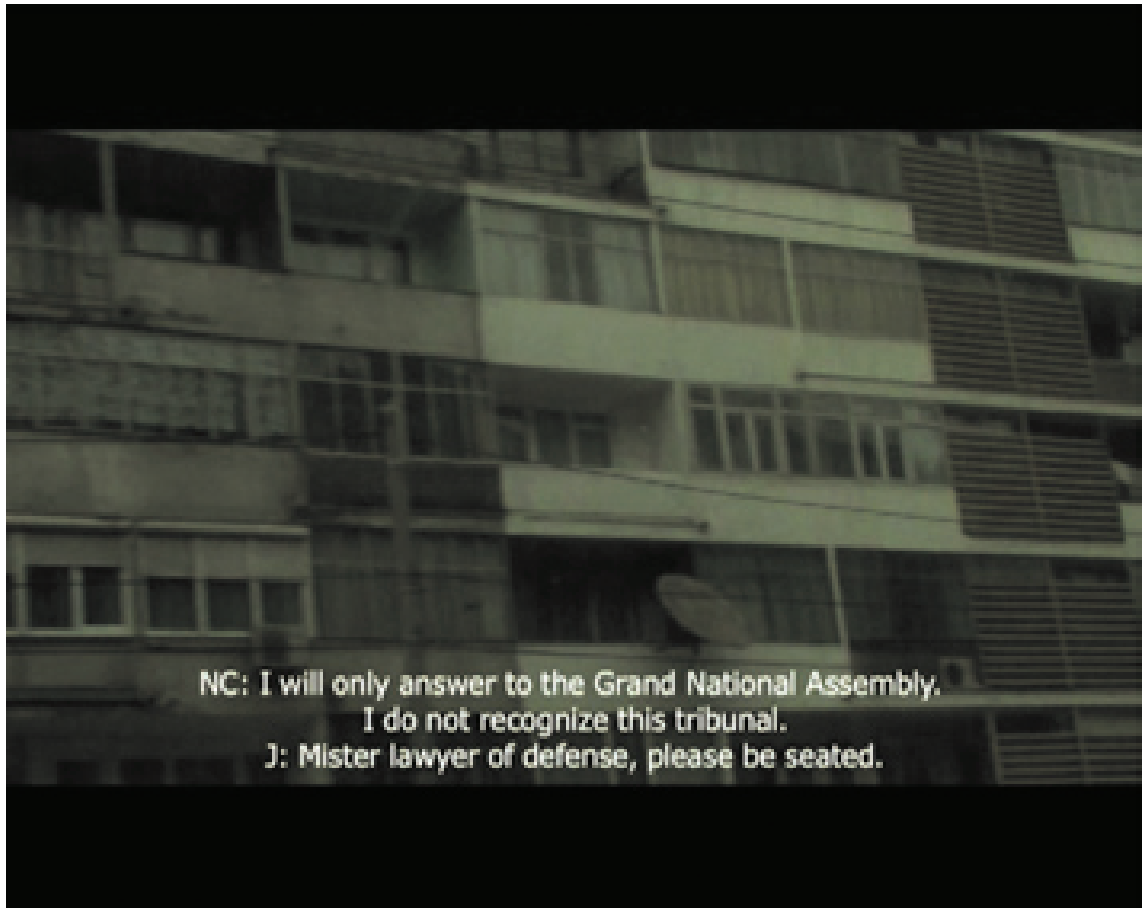
Arthur Segal, *Femeie citind*, 1920, ulei pe pânză, 90 x 70 cm
Muzeul Național de Artă al României, photo: cabaret voltaire, Zurich 2007
Arthur Segal, *Woman reading*, 1920, oil on canvas, 90 x 70 cm

Tristan Tzara (n.1896 la Moinești, România; d.1962 la Paris, Franța), acest “dompteur des acrobates” a fost unul dintre primii dacă nu cumva chiar primul, poet dada și poate fi considerat cel mai de seamă promotor al mișcării. El i-a informat pe André Breton și Francis Picabia despre mișcarea Dada pe care a și adus-o la Paris. În cea dintâi seară la Cabaret Voltaire, 5 februarie 1916, și-a citit primele poeme scrise la București și publicate tot aici în diverse reviste.

Tristan Tzara (*1896 in Moinesti, Romania; † 1962 in Paris, France), this “dompteur des acrobates” was one of the first, if not the first Dada poet and can be as well regarded as the main advertiser for Dada. He let André Breton and Francis Picabia know about Dada and brought it to Paris. On the first evening in Cabaret Voltaire, on the 5th of February 1916 he read his first poems which he had written back in Bucharest and had also published them there in various magazines.

În *Procesul* (2004-2005, 37min) de **Mona Vătămanu** (n. 1968 la Constanța, România; trăiește și lucrează la București) și **Florin Tudor** (n.1974 la Geneva, Elveția; trăiește și lucrează la București) transcrierea procesului lui Ceaușescu este prezentă la nivel sonor, în timp ce la nivel vizual vedem blocuri construite de regimul comunist și care nu s-au schimbat cu nimic în ultimii 15 ani.

In *The Trial* (2004-2005, 37min) by **Mona Vătămanu** (*1968 in Constanta, Romania; lives and works in Bucharest) and **Florin Tudor** (*1974 in Geneva, Switzerland; lives and works in Bucharest) the transcript of Ceausescu's trial is presented only as sound track, while the video part shows apartment buildings erected by the socialist regime, which have not been renovated over the past 15 years.

Cadru din: *Procesul*, film, 37 min, 2004-2005, Mona Vătămanu & Florin Tudor

Photo: courtesy of the artists

Still from: *Procesul* [The Trial], film, 37 min, 2004-2005, Mona Vătămanu & Florin Tudor